

Teichmann Vilmos

A növénynemesítő a csehországi Usti Nad Labemben született 1898. október 29-én. Édesapja Teichmann Emánuel, aki cukorgyári munkás volt, édesanyja Schwartzbach Mária parasztszülők gyermeke. Az elemi és reáliskola elvégzése után 1916-ban kitűnő eredménnyel érettségizett. Az első világháborúban 1916. május 16-tól 1918 novemberéig a 63. gyalogezredben szolgált, tartalékos hadnagyként szerelt le. 1918 őszén felvételt nyert a bécsi Mezőgazdasági Főiskolára, ahol vizsgáit kitüntetéssel tette le. Tanulmányait azonban 1922-ben kénytelen volt megszakítani, mivel szülei anyagi helyzete nem tette lehetővé a fiúk taníttatását.

Ekkor Tornyospálcán, az Eszenyi Jenő-féle burgonya-nemesítő telepen vállalt munkát mint gyakornok. Az itt keresett pénz lehetővé tette, hogy 1924-ben folytassa főiskolai tanulmányait, 1926-ban letette államvizsgáját Bécsben. Rövidebb ideig több helyen dolgozott, majd 1929-ben visszatért Tornyospálcára, s 1939-ig a telep vezetője volt. Itt nemesítette ki pl.: a Gülbaba néven ismert burgonyát. 1930-ban kötött házasságot Schnert Hildegárral, három gyermeke született. 1939-ben a pálcái telep bérlete megszűnt, így a Tolna vármegyei Újbereki Gazdaságba került a burgonyanemesítő munka, s vele Teichmann Vilmos is.

1943-ban az állam Kisvárdán burgonyanemesítő telepet létesített, és Teichmann Vilmos ezt vezette április 1-től. 1944-ben, felső utasításra az oroszok közeledése miatt a telep értékeit először az ország belsejébe, majd onnan Ausztriába menekítette. 1947-ben hazatérésre és szolgálattételre szólították fel. Májusban az összes növénynemesítési anyaggal visszatért, és ekkor kapta meg a magyar állampolgárságot. Lehetővé tették számára, hogy visszatérjen az általa felállított telep vezetésére.

1949-ben megalakult a Növénytermesztési Tanács, és Teichmann Vilmost a tanács tagjává választották. Az MTA Növénynemesítő Bizottsága is felvette sorai közé, ahol a Burgonyatermesztési Osztály munkáját irányította. Munkáját megbecsülték, sikereit elismerték. Nevéhez fűződik többféle burgonya, rozsa, csillagfürt és napraforgó kinemesítése. 1954-ben Munka Érdemrendet kapott. 1959-ben a mezőgazdasági tudományok kandidátusává minősítették. 1966-ban saját kérésére nyugdíjazták. Ebben az évben Állami-díjjal jutalmazták. Tanácsaival tovább segítette a telepen dolgozók munkáját. Tanítványai a lakásán is felkeresték, hogy beszámoljanak a kísérleteik eredményeiről, kikérjék a tudós véleményét.

Teichmann Vilmos 1967. július 20-án, hosszan tartó betegség után, 69 éves korában hunyt el. Sírja a debreceni Köztemető főkapuja közelében található.

Teichmann Vilmos